

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8CoP/293/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7815201784
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ludvika Bodnárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7815201784.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ludviky Bodnárovej a členiek senátu JUDr. Diany Solčányovej a JUDr. Marianny Hraboveckej vo veci starostlivosti súdu o maloletú Q. nar. X.X.XXXX zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Rožňave dieťaťa rodičov R. I. Q. nar. X.XX.XXXX bývajúcej v I. na T. ulici č. XXXX/XX a S. R. Q. nar. X.X.XXXX trvale bývajúceho v E. na J. ulici č. XXX toho času v Q. na Y. ulici č. XX v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Rožňava č.k. 7P 80/2015-59 z 12.5.2015 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zrušil striedavú osobnú starostlivosť rodičov o maloletú a zveril ju do osobnej starostlivosti matky. Otca zaviazal prispievať na výživu maloletej 100 Eur mesačne počnúc dňom 1.3.2015 do budúca, ktoré je povinný platiť vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred matke maloletej. Dĺžné výživné 200 Eur za obdobie od 1.3.2015 do 30.4.2015 povolil otcovi splácať v mesačných 50 Eur splátkach spolu s bežným výživným počnúc dňom právoplatnosti rozsudku matke maloletej pod hrozbou straty výhody splátok. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

Týmto rozhodnutím zmenil rozsudok Okresného súdu Rožňava č.k. 5P 31/2013.

Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec s návrhom, aby ho odvolací súd zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Vyslovil presvedčenie, že konajúci súd neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a podľa § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Vytkol konajúcemu súdu, že neboli vykonané navrhované dôkazy, a to výsluch maloletej dcéry a preto nie je zrejmé, že maloletá dcéra chce bývať výhradne u matky a chce byť zverená len do jej osobnej starostlivosti. Uviedol, že maloletá sa pred ním vyjadrila, že pred kolíznou opatrovníčkou nikdy neuviedla, že s otcom bývať nechce, alebo že chce zmeniť striedavú osobnú starostlivosť. Potvrdil, že jeho bytové pomery sa od posledného rozhodnutia zmenili a v súčasnej dobe nemá k dispozícii svoje vlastné bývanie, žije na ubytovni, avšak táto situácia je len dočasná a v blízkej budúcnosti má v úmysle si prenajať v Košiciach byt, kde by spoločne býval so staršou aj mladšou dcérou.

K odvolaniu otca sa písomne vyjadrila matka maloletej. Uviedla, že zmenu starostlivosti o dieťa žiadala súdnou cestou z dôvodu, že otec maloletej nemá vhodné podmienky na zabezpečenie jej každodenných potrieb. Býva na ubytovni a s bývalou priateľkou, pri ktorej sa maloletá zdržiavala v čase, keď on bol v práci v Košiciach počas trvania striedavej starostlivosti, sa rozišiel. Zdôraznila, že maloletá bola vypočutá

na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny pred kolíznym opatrovníkom, kde sa vyjadrila, že chce byť v starostlivosti matky pričom nechce ísť na súd vypovedať, pretože pred dvomi rokmi sa pojednávania zúčastnila na návrh otca a s touto udalosťou nemá spojené príjemné spomienky. Vyjadrenie otca v odvolaní, že si plánuje prenajať byt v Košiciach, v ktorom chce bývať spoločne s obidvoma dcérami považuje matka za účelové s tým, že prenajať byt si už dávno mohol, keby tento jeho záujem bol reálny, pričom uviedla, že aj staršia dcéra toto riešenie absolútne odmieta, s otcom bývať nemá záujem. Matka maloletej poukázala na tvrdenie samotného otca na pojednávani, že nemá v súčasnej dobe vytvorené podmienky na striedavú osobnú starostlivosť, nemá zabezpečené vlastné bývanie a potvrdil aj to, že striedavá osobná starostlivosť sa nerealizuje od septembra 2014, od kedy ani neprispieval na výživu maloletej. V súvislosti so zmenou výchovy poukázala na študijné výsledky a celkové správanie maloletej, ktoré sa výrazne vylepšilo od času, kedy žije výhradne s matkou.

K odvolaniu otca sa písomne vyjadril kolízny opatrovník. Uviedol, že na písomnej správe podanej súdu 12.5.2015 a vyjadrení na súdnom pojednávani trvá v celom rozsahu. Zdôraznil, že striedavá osobná starostlivosť o maloletú Q. sa nerealizuje z dôvodu, že sa podstatne zmenili pomery na strane otca. Napriek tomu, že vzájomný vzťah medzi otcom a maloletou bol a je veľmi dobrý, stretávajú sa zriedkavejšie, pretože otec nemá vytvorené podmienky na starostlivosť o maloletú. Kolízny opatrovník zdôraznil, že názor maloletej bol zisťovaný pohovorom 7.5.2015, kedy sa dostavila na Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Rožňave. Rozhovor s maloletou bol vykonaný bez prítomnosti matky. Maloletá Q. si želala zostať v prostredí, v ktorom aktuálne žije, teda u svojej matky. Uviedla, že otca má veľmi rada a chcela by s ním tráviť viac času. Uvedomuje si však, že otec nemá toho času vlastné bývanie, počas týždňa je na ubytovni, ktorú mu poskytol jeho zamestnávateľ a počas víkendu je u svojej priateľky, ktorú Q. spoznala v lete minulého roka a ktorá žije v P. P.. Maloletá uviedla, že v prípade ak bude prijatá na strednú školu v Košiciach, bude sa s otcom častejšie sťahovať aj bez toho, aby bola zverená do striedavej osobnej starostlivosti.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd na základe odvolania otca preskúmal napadnutý rozsudok aj s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav, posúdil ho podľa správnych zákonných ustanovení Zákona o rodine a v súlade s § 132 O.s.p. vyhodnotil dôkazy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci konania, preto je odôvodnenie vo výroku o zverení maloletej Q. do osobnej starostlivosti matky presvedčivé a s jeho závermi sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje. Konajúci súd sa dôsledne vysporiadal so všetkými relevantnými námietkami otca uplatnenými v odvolaní, ktoré tvorili jeho obranu v prevažnej miere už v priebehu konania na súde prvého stupňa a otec ani v priebehu odvolacieho konania neuviedol žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by mali za následok iné rozhodnutie o výchove maloletej Q.. V súvislosti s odvolacou námietkou otca týkajúcou sa vypočutia maloletého dieťaťa odvolací súd dodáva, že v danom prípade súd prvého stupňa dôsledne dodržal ust. § 100 ods. 3 O.s.p., kedy ak je účastníkom konania maloleté dieťa, ktoré je schopné s ohľadom na vek a rozumovú vyspelosť vyjadriť samostatne svoj názor, súd na jeho názor prihliadne. Názor maloletého dieťaťa súd zisťuje prostredníctvom jeho zástupcu alebo príslušného orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately alebo výsluchom maloletého dieťaťa aj bez prítomnosti rodičov alebo iných osôb zodpovedných za výchovu maloletého dieťaťa. Z obsahu spisu je nepochybné, že maloletá Q. bola vypočutá prostredníctvom kolízneho opatrovníka bez prítomnosti rodičov a sama vyjadrila svoj názor, že chce žiť v súčasnej dobe s matkou a tento spôsob výchovy je za všetkých daných okolností pre ňu najvýhodnejší. Preto odvolací súd nemohol na túto odvolaciu námietku otca prihliadnuť. Po zohľadnení všetkých relevantných skutočností dospel k totožnému právnenmu záveru ako súd prvého stupňa, že matka má vytvorené podmienky pre riadny výkon osobnej starostlivosti o maloletú, pričom na strane otca tieto základné podmienky poskytnutia osobnej starostlivosti v súčasnej dobe evidentne nie sú. Tento záver súdu korešponduje aj so šetrením kolízneho opatrovníka v domácnosti matky, ktorý nezistil žiadne nedostatky vo výchove maloletej a preto

ju odporúčal zveriť matke. V súvislosti so striedavou osobnou starostlivosťou odvolací súd poukazuje na základné zákonné podmienky, ktorými sú predovšetkým záujem samotného maloletého dieťaťa, lepšia možnosť zaistenia jeho potrieb ako pri výlučnej osobnej starostlivosti, spôsobilosť rodičov vychovávať dieťa a záujem obidvoch o osobnú starostlivosť o dieťa. V posudzovanom prípade možno v tomto štádiu konania konštatovať, že striedavá osobná starostlivosť by lepšie nezaistila potreby mal. Q. ako výlučná osobná starostlivosť, pretože v danom prípade nie je splnená ani jedna zo zákonných podmienok. Z uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. a podľa § 219 ods. 2 O.s.p. sa v odôvodnení obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozsudku. Odvolací súd potvrdil aj rozsudok o určení výšky výživného, ktorá bola určená v zmysle príslušných zákonných ustanovení Zákona o rodine vychádzajúc predovšetkým z veku maloletého dieťaťa, jeho oprávnených potrieb, skutočnosti, že končí základnú školu a postupuje na strednú školu a v neposlednej miere s prihliadnutím na pomery otca, ktorý je zamestnaný, jeho priemerný mesačný zárobok je 750 Eur, pričom v tejto súvislosti zohľadnil aj jeho ďalšiu vyživovaciu povinnosť voči staršej dcére. Určené výživné z uvedených dôvodov považoval za primerané a dostatočné. V súvislosti s určením výživného potvrdil aj výrok o dlžnom výživnom za obdobie od podania návrhu do rozhodnutia súdu vo výške 200 Eur mesačne spolu s výrokom o povolení splátok podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p.

Toto rozhodnutie senát prijal v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.